

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117215429
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117215429.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci vo veci starostlivosti o maloletého: P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: matky - Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, a otca - Mgr. D. N., nar. XX.X.XXXX, bytom X. X, M., o úpravu rodičovských práv a povinností, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 19P/44/2017-72 zo dňa 21. februára 2018, v časti určenia výživného a dlžného výživného, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti (vo výroku II. o určenie výživného) p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti (vo výroku II. v časti dlžného výživného) m e n í tak, že dlžné výživné za obdobie od 15.6.2017 do 13.12.2017 vo výške 145,27 eur súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 10 eur splatných spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

III. Účastníkom sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd I. inštancie výrokom I. maloletého P. N., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matke, s tým, že obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok. Vo výroku II. s účinnosťou od 15.06.2017 do 13.12.2017 zaviazal otca prispievať na výživu maloletého P. sumou 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky, dlžné výživné za obdobie od 15.6.2017 do 13.12.2017 vo výške 200,-eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 10,-eur splatných spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok. Výrokom III. rozhodol, že žiadny z účastníkom nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd uzavrel, že návrh bol podaný dôvodne. Rodičia maloletého P. spolu nežijú od 1.6.2017, kedy matka s malolekým P. opustila spoločnú domácnosť. Vzhľadom na skutočnosť, že odvtedy je maloletý v starostlivosti matky, v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky, súd zveril maloletého P. do starostlivosti matky s čím otec súhlasil. Pri určení výživného súd vychádzal zo skutočnosti, že maloletý P. navštevuje 8. ročník ZŠ v M., je zdravý, sú s ním len bežné výdavky, do školy dochádza každý deň, výdavky na cestovné sú okolo 20-25,- eur mesačne. Matka je zamestnaná v N. X. X., a.s. ako osobný pokladník s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 720,- eur, okrem toho pracuje na základe Dohody o pracovnej činnosti od 20.3.2017 v S. X. SR, a.s. ako pokladníčka, kde dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 87,- eur, s malolekým bývajú u dcéry s jej rodinou v rodinnom dome. Otec je invalidný dôchodca od 1.12.2016, v dôsledku choroby je pokles jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %, od 1.1.2017 poberá invalidný dôchodok vo

výške 400,90 eur mesačne. Od 4.10.2017 pracoval približne mesiac ako sociálny pracovník na základe Dohody o pracovnej činnosti v F., n. o., kde mal dosahovať čistý príjem cca 100,- eur mesačne, podľa vyjadrenia otca túto činnosť ukončil z toho dôvodu, že mu za obdobie kedy tam pracoval nebola vyplatená mzda, mohol tam ďalej robiť, ale nechcel robiť zadarmo. Býva sám v byte, ktorý je v BSM účastníkov konania, výdavky v súvislosti s bývaním sú približne 220,- eur mesačne. Matka ani otec iné vyživovacie povinnosti nemajú.

3. Súd bol toho názoru, že určená výška výživného, zodpovedá citovaným zákonným ustanoveniam, teda odôvodneným potrebám maloletého P. ako i zárobkovým možnostiam a schopnostiam oboch rodičov, keď súd v danej veci zohľadnil skutočnosť, že hoci otec má zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, je schopný k invalidnému dôchodku si privyrobiť sumou vo výške minimálne 100,- eur mesačne, a teda jeho potencionálny príjem je vo výške cca 500,- eur mesačne. I keď otec už v čase rozhodovania súdu nevykonával prácu na základe Dohody o pracovnej činnosti v F., n. o., súd z poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine zohľadnil, že sa bez dôležitého dôvodu vzdal príjmu z tejto činnosti, keď dôvod, že mu nebola vyplatená mzda nemožno považovať za vážny dôvod pre ukončenie tejto činnosti, nakoľko otec mal možnosť domáhať sa vyplatenia mzdy zákonným spôsobom, a ak tak neurobil, nemôže to byť na ťarchu maloletého. Otec v konaní poukazoval na skutočnosť, že vzhľadom na svoj zdravotný stav nemôže vykonávať žiadnu prácu a požiadal Sociálnu poisťovňu o prehodnotenie čiastočného invalidného dôchodku na plnú invaliditu, súd však uvedené nemohol zohľadniť, nakoľko v čase rozhodnutia mal súd preukázané, že otec má zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť o 50 %.

4. Výživné bolo v súlade s ustanovením § 77 ods. 1 Zákona o rodine, určené späťne odo dňa podania návrhu, t.j. od 15.6.2017 do 13.12.2017 vrátane, vzhľadom na skutočnosť, že dňom 14.12.2017 nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu č. k. 11P/62/2017-148 zo dňa 9.11.2017 v časti rozvodu manželstva, čo znamená, že s účinnosťou od uvedeného dňa (14.12.2017) platí s poukazom na ustanovenie § 100 Civilného sporového poriadku („S konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.“) úprava práv a povinností k maloletému P. v konaní o rozvod manželstva jeho rodičov. Otcovi tak vzniklo dlžné výživné za obdobie od 15.6.2017 do 13.12.2017 vo výške 200,- eur (pomerná časť za mesiac jún 2017, t.j. 100,- eur delene 30 dní x 16 dní = 53,33 eur + júl 2017 až november 2017, t.j. 5 mesiacov x 100,- eur = 500,- eur + pomerná časť za mesiac december a to 100,- eur delene 31 dní x 13 dní = 41,94 eur, od ktorej sumy súd odrátal zaplatené výživné za uvedené obdobie vo výške 395,27 eur, keď otec zaplatil v mesiaci jún 2017 sumu 100,- eur, preto pomerná časť za mesiac jún 2017 vo výške 53,33 eur bola uhradená, v období júl 2017 až november 2017 otec celkovo zaplatil sumu 300,- eur a v mesiaci december 2017 zaplatil sumu 50,- eur z ktorej súd zarátal dlžné výživné za obdobie od 1.12.2017 do 13.1.2.2017 vrátane vo výške 41,94 eur; celkový dlh bol vypočítaný: 595,27 eur mínus 395,27 eur).

5. Vzhľadom na výšku dlžného výživného, výšku určeného bežného výživného a príjem otca súd otcovi povolil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku dlžné výživné splácať v splátkach tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

6. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 Civilného mimosporového poriadku, tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

7. Odvolanie v súlade s § 355 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „CSP“) podal otec, voči výroku II. rozsudku z dôvodu, že podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP - súd I. inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, § 365 ods. 1 písm. f) CSP - súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 62 ods. 1 CMP - súd I. inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Podľa názoru súdu je otec s istými obmedzeniami schopný pracovať a mesačne si vie privyrobiť sumou vo výške minimálne 100,- eur, teda jeho potencionálny príjem je vo výške cca 500,- eur. Súd je toho názoru, že určená výška výživného zodpovedá potrebám maloletého a zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca. V konaní poukázal, že vzhľadom na svoj zdravotný stav nemôže vykonávať žiadnu prácu. Súd však uviedol, že uvedené nemohol zohľadniť, nakoľko v čase rozhodnutia ma súd preukázané, že otec má zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť o 50 %.

8. Súd uviedol, že otcovi vzniklo za obdobie od 15.06.2017 do 13.12.2017 dlžné výživné vo výške 200 eur. Súd dospel k uvedenej sume z výpočtu, kedy výživné celkovo za uvedené obdobie predstavuje sumu 595,27 eur a otec mal uhradiť 395,27 eur (100 eur v mesiaci jún a z toho sa zarátala pomerná časť 53,33 eur, júl - november 300 eur, december 50 eur a z toho sa zarátala pomerná časť 41,94 eur). Na pojednávaní sa vyjadril, že bol zamestnaný v mesiaci október 2017 niekoľko dní v n. o. F.. Súdom uvažovaný potencionálny príjem však nikdy nedosiahol. Navyše ku dňu rozhodovania súdu pre uvedenú organizáciu prácu nevykonával. Zdravotný stav mu neumožňoval a neumožňuje naďalej vykonávať akúkoľvek pracovnú činnosť. Uvedené potvrdzuje i lekárska správa MUDr. X. P., neurologičky, UNB Nemocnica Ružinov, Bratislava, ošetrojúcej lekárky otca. Podľa uvedenej správy vzhľadom na pretrvávajúce výrazné poruchy pamäte, mnestických funkcií, spontánnej výbavnosti je uplatnenie otca v pracovnom procese prakticky nemožné a odporúča sa prehodnotenie pracovnej schopnosti na plnú invaliditu. Uvedený listinný dôkaz bol súdu predložený na pojednávaní dňa 21.02.2018, avšak súd vôbec na tento dôkaz neprihliadal a v rozsudku nezdôvodnil, prečo uvedený dôkaz nevykonal. Trvá na tom, že uvedený dôkaz je potrebné vykonať za účelom zistenia rozhodujúcich skutočností, a to zistenia reálnych zárobkových možností otca. Trvá na tom, že z objektívneho i subjektívneho hľadiska s prihliadnutím na moje schopnosti a možnosti a jeho zdravotné obmedzenia nie je schopný okrem invalidného dôchodku dosiahnuť žiaden iný príjem a v uvedenom stave sa nachádzal už v čase rozhodovania prvostupňového súdu. Jeho jediný príjem je invalidný dôchodok vo výške 400,90 eura z uvedeného príjmu po zohľadnení jeho schopností, možností, majetkových pomerov a nevyhnutných nákladov na uspokojenie životných potrieb je schopný plniť vyživovaciu povinnosť na môjho maloletého syna P. maximálne vo výške 50 eur mesačne.

9. Má za to, že súd nesprávne zistil skutočný stav veci, nakoľko suma, ktorú za uvedené obdobie na výživné uhradil, je vyššia. Z priložených listinných dôkazov vyplýva, že na výživné uhradil:

- 100 eur v mesiaci júl (výživné za jún a júl spolu po 50 eur)
- 100 eur v mesiaci august
- 100 eur v mesiaci september
- 50 eur v mesiaci október
- 50 eur v mesiaci november
- 50 eur v mesiaci december

10. Teda celkovo uhradil sumu 450 eur, z čoho na výživné mala byť zarátaná celá suma 450 eur, a nie iba 395,27 eur. Z uvedeného vyplýva, že suma dlžného výživného za obdobie od 15.06.2017 do 13.12.2017 bola súdom nesprávne zistená. Považuje za potrebné poukázať tiež na skutočnosť, že za mesiace august a september poukazoval na výživné mesačne sumu 100 eur, a to na základe neodkladného opatrenia vydaného zo dňa 12.07.2017, ktoré bolo následne rozhodnutím KS zo dňa 13.09.2017 zmenené tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Za uvedené obdobie bol nútený si peňažné prostriedky na úhradu výživného, prevyšujúce sumu 50 eur mesačne, požičať od tretej osoby. Je schopný plniť vyživovaciu povinnosť na syna P. maximálne vo výške 50 eur mesačne. Preto navrhuje odvolaciemu súdu, aby podľa ust. § 388 CSP rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn.: 19P/44/2017- 72 zo dňa 21.02.2018 v napadnutej časti II. výroku zmenil nasledovne: Otec je povinný s účinnosťou od 15.06.2017 do 13.12.2017 prispievať na výživu maloletého P. sumou 50 eur mesačne a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

11. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že nesúhlasí so znížením výživného, nakoľko podľa § 62 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z. z., o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je uvedené: "obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov." Zníženie výživného nie je v záujme maloletého.

12. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec. Uviedol, že s vyjadrením procesného opatrovníka zo dňa 19.04.2018 nesúhlasí. V zmysle citovaného zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine jeho finančné a hlavne zdravotné dôvody nedovoľujú a neumožňujú prispievať na výživu syna P. vyššou sumou ako je 50,00 mesačne. Pravidelne zasiela sumu 100,00 eur na účet matky. Avšak opakuje, že peňažné prostriedky prevyšujúce sumu 50,00 eur mesačne je nútený si požičiavať od tretej osoby. Zdravotný stav mu neumožňuje vykonávať akúkoľvek pracovnú činnosť. Uvedené potvrdzuje i lekárska správa MUDr. X. P., neurologičky, UNB Nemocnica Ružinov, Bratislava, jeho ošetrojúcej lekárky. Podľa uvedenej správy vzhľadom na pretrvávajúce výrazné poruchy pamäte, mnestických funkcií, spontánnej výbavnosti je jeho

uplatnenie v pracovnom procese prakticky nemožné. Matka sa o ich spoločného syna P. napriek jeho snahe prispievať nad rámec svojich schopností a možností riadne nestará, zanedbáva jeho výchovu a hlavne jeho vzdelávanie. P. je žiakom 8. ročníka Základnej školy, F. ul. v M.. Jeho správanie voči učiteľom, spolužiakom a najmä školské výsledky sa rapídne zhoršili. Matka je závislá na tabakových a alkoholických výrobkoch, na čo vynakladá nemalé finančné prostriedky. Ak by aj matka prispela na výživu nášho syna primeranou sumou, bude P. viac než štandardne zabezpečený.

13. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že maloletý P. N., ktorý je momentálne žiakom IX. ročníka ZŠ F. XX M., je podľa jej vedomia a svedomia zaopatrený dobre. Nakoľko dieťa do školy denne dochádza z obce X., kde sú momentálne obaja prihlásení na prechodnom pobyte, sú potrebné náklady na cestovné. Má zabezpečené všetky potreby, či už sa to týka vzdelávania, alebo výchovy. Tak isto oblečenie a stravu a aj všetky špecifické požiadavky s tým spojené. Zhoršenie výsledkov maloletého v procese vyučovania boli len výsledkom jeho narušenia psychickej rovnováhy, ako následok udalostí, ktoré sa v rodine udiali. Príspevky na maloletého vo výške 100 eur jej posielala pravidelne len posledné štyri mesiace a dlžné výživné za obdobie od 15.06.2017 do 13.12.2017 vo výške 200 eur jej má splácať vo výške 10 eur mesačne, ktoré jej do dnešného dňa splácať nezačal. Od 13.12.2017 do 30.04.2018 jej výživné posielal vo výške 50 eur, tým mu nastala ďalšia dlžoba vo výške 200 eur. Z toho dôvodu bola nútená mať dve zamestnania, pretože z jej účtu spláca pravidelné splátky hypotéky na byt, ktorý užíva jej bývalý manžel. Tak isto musí prispievať na bývanie pre ňu a syna v súčasnom mieste pobytu. Na závislosť druhu tabak a alkohol nemá peniaze ani čas, nemôže si to dovoliť ani v jednom zamestnaní. Na syna prispieva tým pádom v rámci možností, v jej prípade finančných možností až nadštandardne, na rozdiel od otca maloletého. Sústavne používa na svoje presuny (nákupy a pod.) automobil, ktorý by otec maloletého na základe jeho uvedených diagnóz nemal vôbec viesť.

14. Náklady na tento automobil tým pádom prevyšujú jeho finančné možnosti. Ak by otec maloletého vzhľadom na svoju diagnózu používal verejnú dopravu nemal by núdzu prispievať na syna vo výške 100 eur. So synom na dochádzanie používajú verejné dopravné prostriedky a takúto možnosť má aj on. Preto si myslí, že súdom určená suma výživného vo výške 100 eur je primeraná, aby sa mohla starať o syna štandardne ako to uvádza jeho otec.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom I. inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu I. inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdiť v napadnutej časti určenia výživného a v časti dlžného výživného zmeniť.

16. Návrhom zo dňa 14.06.2017 sa matka maloletého domáhala zverenia maloletého do svojej starostlivosti, s tým, aby súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletého sumou po 200 eur. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na stanovenie výživného v rozsahu určenom súdom I. inštancie na maloletého P. (nar. 2003) 100 eur mesačne, pretože súd I. inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

17. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd I. inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam (až na určenie výšky dlžného výživného) a vec i správne právne posúdil.

18. Z obsahu spisového materiálu bolo zistené, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 19P 44/2017 zo dňa 21.02.2018, ktorý v uvedenej časti nadobudol právoplatnosť 27.03.2018. Výživné do rozvodu manželstva určené dosiaľ nebolo. Matka maloletého

pracuje v spoločnosti N. X. X., a.s., kde mala v období jún 2017 až január 2018 priemerný čistý príjem cca vo výške 720,87 eur a v spoločnosti S. X. X., a.s., kde mala priemernú mzdu v období jún 2017 až január 2018 vo výške 87,77 eur. Otec je invalidným dôchodcom, keď podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava zo dňa 18.05.2017 je výška priznaného invalidného dôchodku od 01.01.2017 vo výške 400,90 eur. Miera poklesu jeho zárobkových schopností je 50 %.

19. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživným oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba bývanie, stravovanie, ošatenie, ale sú dané širšie jednak potrebami spojenými s prípravou na budúce povolanie, spoločenskými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

21. Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič, by malo predstavovať 20 % - 30 % jeho čistého príjmu na všetky ním vyživované osoby. Z vyššie uvedeného príjmu otca 25 % predstavuje 100 eur mesačne. Rozhodovanie v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, vyjadreného v čl. 2 ods. 2 základných princíпов Civilného sporového poriadku. Účastníci konania legitímne očakávajú, že ich vec bude rozhodnutá za obdobnej skutkovej a právnej situácie rovnakým spôsobom. Dôkazom, že súd I. inštancie správne poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax o tejto otázke, je množstvo rozhodnutí tunajšieho súdu s vyslovením rovnakého právneho názoru o určení výšky výživného v rozsahu 20 % - 30 % z netto príjmu výživou povinného rodiča (samozrejme v závislosti od individuálnych okolností konkrétneho prípadu), napr. rozhodnutia č. k. 24CoP/104/2017-356 zo dňa 06.09.2017, č. k. 24CoP/385/2016-167 zo dňa 15.02.2017, č. k. 25CoP/54/2016-241 zo dňa 08.02.2017, č. k. 24CoP/30/2017-361 zo dňa 05.04.2017, č. k. 26CoP/17/2016-98 zo dňa 27.09.2016, č. k. 26CoP/32/2015-143 zo dňa 22.12.2015, č. k. 26CoP/12/2013-80 zo dňa 20.05.2014, č. k. 10CoP/33/2015-209 zo dňa 27.01.2016.

22. Otec maloletého poukazuje na svoje zdravotné problémy, pre ktoré nie je schopný vykonávať žiadnu prácu. Súd I. inštancie pri určení výšky výživného správne prihliadol nielen na odôvodnené potreby maloletého ale aj na to, že v zmysle ust. § 75 ods. 1 zákona o rodine sa dobrovoľne vzdal príjmu. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne bol uznaný za invalidného s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v porovnaní so zdravou osobou. Preto pokiaľ pracoval a od zamestnávateľa F., n. o. odišiel z dôvodu nevyplatenia mzdy, ktorej tak ako uviedol súd I. inštancie má možnosť domáhať sa zákonnou cestou, i keď s obmedzeniami, má možnosť pracovať. Hoci otec súdu predložil potvrdenie od lekárky o jeho zdravotných problémoch a odporúčanie lekárky, kde vzhľadom na pretrvávajúce výrazné poruchy pamäte, mnestických funkcií, spontánnej výbavnosti je uplatnenie v pracovnom procese prakticky nemožné, pričom odporúča prehodnotiť pracovnú schopnosť na plnú invaliditu, dosiaľ otec maloletého nepredložil rozhodnutie Sociálnej poisťovne o svojej plnej invalidite. Preto záver súdu I. inštancie je správny. Z potvrdení o výške invalidného dôchodku má súd preukázané, že jeho výška je od 1. januára 2017 v sume 400,90 eur. Vzhľadom k tomu, že otec maloletého má iba jednu vyživovaciu povinnosť voči mal. P., v zmysle zaužívanej praxe zodpovedá súdom určené výživné výške jeho príjmu a po zohľadnení výdavkov maloletého je táto primeraná.

23. Odvolací súd zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, a dospel k záveru, že súd I. inštancie rešpektujúc vyživovaciu povinnosť povinného voči maloletému, rešpektujúc zákonné kritéria rozhodujúce pre stanovenie rozsahu tejto vyživovacej povinnosti, určil vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa správne.

24. Súd I. inštancie však pochybil, pokiaľ na dlžnom výživnom nezapočítal celú sumu, ktorú otec maloletého uhradil na výživné v mesiaci jún 2017 vo výške 100 eur (súd zohľadnil iba 53,33 eur) a v mesiaci december 2017 vo výške 50 eur (súd zohľadnil iba 41,94 eur). Bližšie uvedené nezdôvodnil, avšak po zohľadnení tejto sumy 54,73 eur, tak suma, ktorú otec maloletého uhradil v mesiacoch jún až december 2017 je 450 eur. Dlžné výživné za obdobie od 15.06.2017 do 13.12.2017 tak, po odrátaní uhradenej sumy 450 eur (súdom tvrdená suma 395,27 eur + 54,73 eur) od celkovej výšky dlhu 595,27 eur, je vo výške 145,27 eur, ktoré je otec maloletého povinný zaplatiť v mesačných splátkach po 10 eur tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

25. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu I. inštancie v napadnutom výroku o určení výživného podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti v tejto časti potvrdil a v časti dlžného výživného v zmysle ust. § 388 CSP tento zmenil.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

27. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).